

[Dahlgaard.]

Bemærkninger, at jeg har selvfølgelig ikke den mindste Tvivl om, at det ærede Medlem og hans Parti har den bedste Villie til at gøre alt det gode, de ved, men vi har den Opfattelse, at de ikke altid er heldige dermed. Vi har den Opfattelse, at naar de gennemførte Pari-Politikken, men overlod de andre Partier Magten til at gennemføre Nedsæringspolitikken, og naar de nu gennemfører Landmandsbankordningen, men overlader de andre Partier Magten til at bestemme, hvem der skal betale, saa er det ikke nogen god Politik, og vi mener ikke, at den er forsvarlig

Jeg fik det Indtryk, at det ærede Medlem var en lille Smule misfornøjet med, at jeg forleden Dag havde benyttet Udtrykket: Toldpartier om Socialdemokratiet og det konservative Parti. Jeg vil gerne i saa Henseende gøre al mulig Afbigt, der var ikke dermed ment noget som helst nedsættende, der var der kun hentydet til den Kendsgerning, at de to Partier siden i Fjor har ønsket Krisepolitikken her i Danmark baseret paa meget store Toldforhøjelser. Det ærede Medlem sagde, at det var en Politik, vi havde fulgt sammen med Socialdemokratiet indtil 1924. Det maa være en af de smaa Erindringsforskydninger, der undertiden kan fremkomme. Det ærede Medlem vil erindre, at i 1924 var Socialdemokratiet og det radikale Venstre enige paa det Omraade, at de overfor de daværende Flertalspartier her i Salen hævdede, at Toldpolitikens Vej ikke var farbar. Derfor stemte de to Partier sammen imod den Krisetoldpolitik, som Ministeriet Neergaard den Gang førte frem. I øvrigt er der ingen Grund til at være misfornøjet med, at jeg har brugt det Udtryk, idet jeg har udtalt det Haab, at hele denne Toldpolitik fra Socialdemokratiets Side kun var en Episode i Socialdemokratiets Historie, som de forhaabentlig var ved at komme bort fra.

Det ærede Medlem mente, at det var ejendommeligt, at jeg gennem en Tale søgte at angive den Tone, der fra vor Side skulde følges med Hensyn til Landstingsvalgkampagnen. Det har ikke været min Hensigt, jeg har med mine Bemærkninger blot fremdraget Ønsker og enkelte Kendsgerninger, enkelte bemærkelsesværdige Kendsgerninger i dansk Politik, Kendsgerninger, som er

blevet behandlet meget indgaaende i „Social-Demokraten“, ikke mindst af det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, og disse Kendsgerninger er, at der ved Landstingsvalget til Efteraaret opstod to Muligheder.

Der opstaaer en Mulighed for, at Venstre og det konservative Folkeparti taber deres Flertal i Landstinget, og jeg hører til dem, der anser det for en af de betydningsfuldeste Begivenheder i dansk Politik gennem mange Aar. Endvidere er der Mulighed for, at Socialdemokratiet sammen med det konservative Folkeparti kommer til at udgøre et Flertal i Landstinget.

Det Ønske, jeg udtrykte for det radikale Partis Vedkommende, var, at Højre og Venstre maatte tabe deres Flertal. Vi vil gøre, hvad vi kan, derfor. Vi har samtidig det Ønske, at Socialdemokratiet og det konservative Folkeparti i hvert Tilfælde ikke maa blive stærkere, end at det vil være muligt at hindre Gennemførelsen af en Toldpolitik, hvis en Mulighed derfor skulde opstaa. Jeg kan ikke tænke mig, at det skulde være helt udelukket, efter hvad der er sket de sidste Aar, at Socialdemokraterne og det konservative Folkeparti ved en Valgsejr kunde blive saa overmodige, at de skulde mene, at nu var Tiden inde til at gøre det Spring, som de hidtil ikke havde vovet at foretage.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har meget ofte henvist til den Dag, da dette Flertal var en Kendsgerning, det er kun 3 Dage siden, jeg saa en Artikel af det ærede Medlem Hr. Borgbjerg i „Social-Demokraten“, hvori han med Stolthed henviste til, at i Virkeligheden havde det ærede Medlem Hr. Stauning og det ærede Medlem Hr. Pitzner konstitueret sig som henholdsvis Statsminister og Handelsminister for at løse Landmandsbanksagen og derigennem holde det nuværende Ministerium oppe. Naar dette kan indgyde det ærede Medlem en saadan Stolthed, ved man ikke, om ikke lignende Konstellationer under andre Former til andre Tider kunde faa det ærede Medlems Hjerte til at banke meget varmt.

Den Erklæring, som er afgivet af Finansudvalget, er utvivlsomt et Udtryk for, at det konservative Parti efter Ministerens Erklæring er rede til at sikre Ministeriets Liv ved at stemme for Bevillingen af det Beløb, der er Tale om, det Beløb, af hvis Anvendelse